

	<h2>Πνευματικά Σημειώματα</h2> <p>Τερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα: Έβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Τερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p>Ἔτος 1ο / Τεύχος: 08 Πέμπτη 21η Μαρτίου 2024</p> <p>Θεοφυλάκτου Ἐπισκόπου Νικομηδείας τοῦ Ὁμολογητοῦ (8η Μαρτίου π. ἡμ.)</p>
---	--	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν

(**Ἰωάν. α΄ 44-52**)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὐρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφηταί, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε. εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδόν σε. ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψη. καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ’ ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῶτα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Μετάφραση

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, θέλησε ὁ Ἰησοῦς νὰ πάει στὴ Γαλιλαία, καὶ βρίσκει τὸν Φίλιππο καὶ τοῦ λέει: «Ἀκολούθησέ με». Ὁ Φίλιππος ἦταν ἀπὸ τὴ Βηθσαιδά, ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἀνδρέα. Βρίσκει ὁ Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ τοῦ λέει: «Βρήκαμε αὐτόν, γιὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωυσῆς στὸν νόμο καὶ οἱ προφῆτες, τὸν Ἰησοῦ τὸν υἱὸ τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ». Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Ναθαναήλ: «Εἶναι δυνατὸ νὰ προέλθει τίποτε καλὸ ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ;». Τοῦ λέει ὁ Φίλιππος: «Ἔλα καὶ δές». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ νὰ ἔρχεται πρὸς αὐτόν, καὶ λέει γιὰ αὐτόν: «Νὰ ἕνας ἀληθινὰ Ἰσραηλίτης, στὸν ὁποῖο δὲν ὑπάρχει δόλος». Λέει σὲ αὐτόν ὁ Ναθαναήλ: «Ἀπὸ ποῦ μὲ γνωρίζεις;». Ἀποκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπε: «Προτοῦ νὰ σὲ φωνάξει ὁ Φίλιππος, σὲ εἶδα νὰ εἶσαι κάτω ἀπὸ τὴ συκιά». Τοῦ λέει τότε ὁ Ναθαναήλ: «Διδάσκαλε, ἐσύ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐσύ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: «Διότι σοῦ εἶπα, σὲ εἶδα κάτω ἀπὸ τὴ συκιά, πιστεύεις; Θὰ δεῖς μεγαλύτερα ἀπὸ αὐτά». Ἐπίσης τοῦ λέει: «Ἀληθινὰ ἀληθινὰ σᾶς λέω, ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἐξῆς θὰ βλέπετε τὸν οὐρανὸ ἀνοιχτό, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνεβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν πρὸς τὸν Υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου».

Ἀπόστολος

(**Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40**)

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ

ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλίθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἀπὸ πίστη, ὁ Μωυσῆς, ὅταν μεγάλωσε, ἀρνήθηκε νὰ λέγεται υἱὸς τῆς θυγατέρας τοῦ Φαρώ. Προτίμησε μᾶλλον νὰ συγκακουχεῖται μὲ τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχει πρόσκαιρη ἀμαρτωλὴ ἀπόλαυση. Ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου θεώρησε μεγαλύτερο πλοῦτο τὸν ὄνειδισμό τοῦ νὰ εἶναι χριστός, διότι ἀπέβλεπε στὴ θεία ἀνταπόδοση. Καὶ τί νὰ πῶ ἀκόμη; Ὁ χρόνος βεβαίως δὲν θὰ μοῦ ἀρκέσει νὰ διηγοῦμαι γιὰ τὸν Γεδεὼν καὶ τὸν Βαράκ καὶ τὸν Σαμψὼν καὶ τὸν Ἰεφθάε καὶ τὸν Δαβὶδ καὶ τὸν Σαμουὴλ καὶ τοὺς προφῆτες. Αὐτοὶ μὲ τὴν πίστη κατανίκησαν βασιλεία, πολιτεύθηκαν μὲ δικαιοσύνη, ἐπέτυχαν τὴν πραγματοποίησι ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν δύναμη φωτιάς, διέφυγαν σφαγές. ἦταν ἀσθενεῖς καὶ ἐνδυναμώθηκαν. ἔγιναν ἰσχυροὶ στὸν πόλεμο, ἔτρεψαν σὲ φυγὴ στρατόπεδα ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν πίσω ἀναστημένους τοὺς νεκροὺς τους. Ἄλλοι δὲ βασανίσθησαν δεμένοι στὸ τύμπανο, καὶ δὲν δέχθηκαν ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ βασανιστήρια, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἀνώτερη σωτηρία. Ἄλλοι δὲ χτυπήθηκαν καὶ μαστιγώθηκαν, ἀκόμη καὶ ἀλυσοδέθηκαν καὶ φυλακίσθηκαν. Θανατώθηκαν μὲ λίθους, μὲ πριόνι, μὲ φωτιά, μὲ μαχαίρι. Ντύθηκαν δέρματα προβάτων καὶ γιδιῶν. Ζοῦσαν μὲ στερήσεις, μὲ πενία, μὲ κακουχίες. Ἐπειδὴ ὁ κόσμος δὲν ἦταν ἄξιος νὰ τοὺς ἔχει κοντά του, περιπλανῶνταν σὲ ἐρημιές καὶ ὄρη καὶ σπηλιές καὶ τὶς ὀπὲς τῆς γῆς. Ὅλοι δε αὐτοί, ἂν καὶ ἔλαβαν

καλή μαρτυρία λόγω τῆς πίστεώς τους, δὲν ἔλαβαν αὐτὸ πὸ ὑποσχέθηκε ὁ Θεός. Διότι ὁ Θεός προέβλεψε κάτι ἀνώτερο γιὰ μᾶς, νὰ μὴ δικαιωθοῦν δηλαδή χωρὶς ἐμᾶς.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Στὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, μᾶς περιγράφεται τὸ κάλεσμα τοῦ Κυρίου σὲ δύο ἀπὸ τοὺς μαθητές Του, τὸν Φίλιππο καὶ τὸν Ναθαναήλ. Ὁ Κύριος θέλησε νὰ πάει στὴν περιοχὴ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου βρῆκε τὸν Φίλιππο καὶ τοῦ λέει «Ἀκολούθησέ με». Ὁ Φίλιππος ἦταν ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδᾶ, τὴν πόλη πὸ κατάγονταν οἱ Ἀπόστολοι Ἀνδρέας καὶ Πέτρος. Πηγαίνει τότε ὁ Φίλιππος στὸ Ναθαναήλ καὶ τοῦ λέει: «Βρήκαμε αὐτὸν γιὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωυσῆς καὶ οἱ προφῆτες, τὸν Ἰησοῦ τὸν υἱὸ τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆ Ναζαρέτ». Καὶ τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Ναθαναήλ: «Πὼς εἶναι δυνατόν κάτι καλὸ νὰ βγεῖ ἀπὸ τῆ Ναζαρέτ». «Ἐλα νὰ δεῖς» τοῦ λέει ὁ Φίλιππος. Βλέπει ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ πὸ τὸν πλησίαζε καὶ λέει: «Νὰ ἓνας ἀληθινὸς Ἰσραηλίτης, στὸν ὁποῖο δὲν ὑπάρχει δόλος». «Ἀπὸ πὸ μὲ ξέρεις;» τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Ναθαναήλ. «Προτοῦ νὰ σὲ φωνάξει ὁ Φίλιππος σὲ εἶδα νὰ εἶσαι κάτω ἀπὸ τὴ συκιά» εἶπε ὁ Κύριος. Καὶ τοῦ λέει τότε ὁ Ναθαναήλ: «Διδάσκαλε, ἐσὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ». Καὶ ὁ Ἰησοῦς του εἶπε: «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σὲ εἶσαι κάτω ἀπὸ τὴ συκιά πιστεύεις; Θὰ δεῖς μεγαλύτερα ἀπὸ αὐτά». Ἐπίσης τοῦ λέει: «Ἀληθινὰ ἀληθινὰ σᾶς λέω, ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἐξῆς θὰ βλέπετε τὸν οὐρανὸ ἀνοιχτό, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνεβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν πρὸς τὸν Υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου».

Πόσο μπορεῖ νὰ ἀλλάξει ὁ Χριστὸς τὴν ζωὴ ἐνὸς ἀνθρώπου; Πόσο μεγάλη ἀλλαγὴ μπορεῖ νὰ πετύχει μέσα μας; Τὴν ἀπάντησιν μᾶς τὴ δίνει ὁ Κύριος μὲ τὸν τρόπο πὸ καλεῖ τὸν Ἀπόστολο Φίλιππο τοῦ κοντά του. Δὲν χρησιμοποιεῖ ἐπιχειρήματα ἢ πειθῶ, δὲν τοῦ λέει ποιὸς εἶναι, οὔτε τοῦ δίνει μεγάλες ὑποσχέσεις. Ἕνα ἀπλὸ «Ἀκολούθηθαι με». Μία τόσο ἀπλή ἐντολή, ἢ ὁποῖα ὅμως βγαλμένη ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Σωτῆρα μας εἶναι ἓνας κεραυνὸς πὸ

τραντάζει όποιον τήν άκούει. «Άκολουθή με». Αυτό μόνο άρκει για τόν Άπόστολο, άρκει για νά παρατήσει τά πάντα, δουλειές, οίκογένειες, φίλους και νά τρέξει πίσω άπό τόν Ίησοϋ. Άρκει ένας λόγος άπό τó στόμα του Κυρίου, για νά γίνει τέτοιος σεισμός στην ψυχή του, πού ξεχνάει όνειρα, σχέδια, φιλοδοξίες και πηγαίνει άμέσως κοντά Του. Γιατί τόν φώναξε Αυτός! Γιατί δέν γίνεται νά χάσει αυτή τήν εύκαιρία!

Είναι τόση μάλιστα ή χαρά του, πού θέλει νά τή μοιραστεϊ με τόν φίλο του τó Ναθαναήλ. Ήλα βρήκαμε αυτόν για τόν όποιο έγγραψε ó Μωυσης». Μόλις πού τόν έχει γνωρίσει αλλά είναι τόσο σίγουρος για τó ποιόν έχει μπροστά του, πού δέν χρειάζεται κάτι περισσότερο. Ξέρει ότι βρήκε τόν πιό πολύτιμο θησαυρό και θέλει και ó φίλος του νά έρθει και νά γίνει κι αυτός μέτοχος του θαύματος. Ό Ναθαναήλ όμως διστάζει. Άπό τή Ναζαρέτ; «Είναι δυνατόν νά προέλθει κάτι καλό άπό τή Ναζαρέτ;» Διστάζει γιατί ή περιοχή τής Ναζαρέτ και γενικότερα τής Γαλιλαίας, τήν έποχή του Χριστου, κατοικειτε κυρίως άπό ειδωλολάτρες. Άνησυχει, λοιπόν, για τó Φίλιππο και θέλει νά τόν προστατεύσει. Μήπως κάποιος τόν ξεγέλασε;

«Ήλα και δές». Δέν χρειάζεται νά σε πείσω με τά λόγια, όπως δέν έπεισε με τά λόγια κι Αυτός έμένα. Ήλα μόνος σου νά δεϊς για ποιόν σου μιλάω και τότε θα καταλάβεις. Αυτό λέει ó Φίλιππος και ó Ναθαναήλ έρχεται προς τόν Κύριο. «Νά ένας άληθινός Ίσραηλίτης, στον όποιο δέν ύπάρχει δόλος». Τί τιμή για τó Ναθαναήλ νά τόν επαινοϋν τά χείλη τά όποια φύσηξαν ζωή στον Άδάμ! Γιατί τόν επαινεί ó Κύριος όμως; Μήπως για νά τόν προσελκύσει με καλό τρόπο; Όχι βέβαια! Ό καρδιογνώστης όμως Ίησοϋς, πού βλέπει τήν άγνότητα και τó ζήλο τής ψυχής πού έχει μπροστά Του, τó λέει για νά τó καταλάβουμε κι έμεϊς. Είναι τόσο άδολος μάλιστα ó Ναθαναήλ πού δέν τόν συγκινει ó έπαινος, αλλά ρωτάει τόν Ίησοϋ: «Άπό πού με ξέρεις;»

«Προτου σε φωνάζει ó Φίλιππος, σε είδα νά είσαι κάτω άπό τή συκιά». Εύκολα μπορούμε νά ξεπεράσουμε τó κομμάτι αυτό χωρίς νά καταλάβουμε τί πληροφορία μας δίνει. Με αυτή τήν

πρόταση του Ίησοῦ, πληροφορούμαστε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι πανταχοῦ παρῶν καὶ βλέπει τὰ πάντα. Πληροφορούμαστε ὅτι ὁ Ίησοῦς δὲν εἶναι ἓνας ἀπλὸς ἄνθρωπος, δὲν εἶναι προφήτης. Εἶναι τὸ Δεύτερο πρόσωπο τῆ Ἁγίας Τριάδος καὶ εἶναι βρίσκεται ταυτόχρονα καὶ στὴ Γῆ ὡς ἄνθρωπος καὶ δίπλα στὸν Πατέρα του στὸν οὐρανὸ καὶ δίπλα στὸ Ναθαναήλ ὅταν αὐτὸς κάθεται κάτω ἀπὸ τὴ συκιά. Ἀπόδειξη εἶναι τὸ ὅτι ἀρκεῖ μόνο αὐτό, γιὰ νὰ φύγουν ὅλες οἱ ἀμφιβολίες τοῦ Ναθαναήλ. Δὲν μᾶς λέει περισσότερα γιὰ τὸ τί ἔκανε κάτω ἀπὸ τὴ συκιά. Μπορεῖ νὰ ἦταν τελείως μόνος του, μπορεῖ νὰ προσευχόταν. Ἀλλὰ καὶ μόνο τὸ γεγονός, ὅτι τοῦ φτάνει αὐτὸ γιὰ νὰ σβήσει ὁ δισταγμὸς του, ἀρκεῖ γιὰ νὰ μᾶς ἀποδείξει τὸ πόσο σημαντικὸ εἶναι αὐτὸ πὸ εἶπε μόλις ὁ Χριστός.

Εἶδε, λοιπόν, ὁ Ναθαναήλ μὲ τὰ μάτια του μὲ ποιὸν ἔχει νὰ κάνει. Τοῦ ἔφτασαν λίγες στιγμὲς μὲ τὸν Χριστό μας γιὰ νὰ ἀναφωνήσει: «Διδάσκαλε, ἐσὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Τόσο δυνατὴ εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου, πὸ ἀκόμα καὶ τὸ ἐλάχιστο αὐτὸ μέρος τῆς δύνாமῆς του, πὸ φανερώθηκε ὅταν περπατοῦσε στὴ Γῆ ὡς ἄνθρωπος, φτάνει γιὰ νὰ φέρει μιὰ ψυχὴ κοντὰ Του, χωρὶς κἂν νὰ τὸ προσπαθήσει. «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σὲ εἶδα κάτω ἀπὸ τὴ συκιά πιστεύεις;» Κι ὁμοῦ φτάνει αὐτό. Γιατί ὁ Ναθαναήλ δὲν ἔχει δόλο καὶ ἀκόμα κι αὐτὸ τὸ μικρὸ θαῦμα φτάνει γιὰ νὰ τοῦ ἀνοίξει τὰ μάτια τῆς ψυχῆς. Δὲν ἔχει τὴν ὑποκρισία τῶν Φαρισαίων, πὸ ἔβλεπαν μπροστὰ τους νὰ γίνονται ἀμέτρητα θαύματα καὶ πάλι δὲν πίστευαν. Γιατί γιὰ νὰ δοῦν «τὸν οὐρανὸ ἀνοιχτὸ καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνεβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν πρὸς τὸν Υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου», ἔπρεπε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς πρῶτα νὰ εἶναι ἀνοιχτά, ὥστε νὰ μὴν σκοτίζονται καὶ τὰ σωματικὰ τους μάτια.

Ὁ οὐρανὸς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀνοιχτὸς γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ μποροῦμε ὅλοι νὰ τὸν δοῦμε. Εἶναι εὐκαιρία τώρα πὸ εἴμαστε στὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, νὰ ἀγωνιστοῦμε λίγο περισσότερο καὶ νὰ ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ ἀνοίξει τὰ μάτια καὶ τῆς δικῆς μας ψυχῆς. Νὰ μπορέσουμε ἔτσι νὰ νιώσουμε

τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου κοντά μας καὶ νὰ πάρουμε μιὰ πρόγευση τοῦ τί μᾶς περιμένει στὴν αἰώνιο ζωὴ. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Α΄ Στάση

Ἀρχαῖο Κείμενο

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε (ἐκ γ΄)· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενον σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·
χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.
Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἢ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.
Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετάφραση

Ἄγγελος ποὺ ἦταν πρῶτος μεταξὺ τῶν ἀγγέλων, στάλθηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ νὰ πεῖ στὴ Θεοτόκο τὸ χαῖρε (3 φορές)· καὶ μὲ τὴν ἀσώματή του φωνή, βλέποντάς σε Κύριε νὰ παίρνεις σῶμα (νὰ γίνεσαι ἄνθρωπος), ἐκπλησσόταν καὶ στεκόταν φωνάζοντας πρὸς αὐτὴν αὐτὰ τὰ λόγια·

Χαῖρε ἐσὺ ἀπ' τὴν ὁποία θὰ λάμψει ἡ χαρὰ· χαῖρε ἐσὺ ποὺ γιὰ χάρη σου θὰ σβήσει ἡ κατάρρα.
Χαῖρε ἐσὺ ποὺ ἔκανες νὰ σηκωθεί ὁ πεσμένος Ἀδάμ· χαῖρε ἐσὺ ποὺ ἔγινες ἢ λύτρωση τῶν δακρῶν τῆς Εὐας.

Χαῖρε ὕψος στὸ ὁποῖο δύσκολα μποροῦν νὰ φθάσουν οἱ ἀνθρώπινοι λογισμοί· χαῖρε βάθος ποὺ ἀδυνατοῦν νὰ κατοπτρεύσουν καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοί.

Χαῖρε ἐσὺ ποὺ ἔγινες ὁ θρόνος τοῦ Βασιλιᾶ (Χριστοῦ)· χαῖρε γιὰ τὴν βαστάζεις (στὴν ἀγκάλη σου)

Ἐκεῖνον ποὺ βαστάζει τὰ πάντα.

Χαῖρε ἀστέρι ποὺ προμηνύεις τὸν Ἥλιο, χαῖρε κοιλία τῆς θεϊκῆς (τοῦ Λόγου) σαρκώσεως.

Χαῖρε ἐσὺ μὲ τὴν ὁποία γίνεται καινούρια ἢ κτίσις· χαῖρε ἐσὺ μὲ

τὴν ὁποία γίνεται βρέφος ὁ
Κτίστης.
Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἑαυτὴν ἐν
ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ
θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου
τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῆ
ψυχῆ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ
συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς
λέγεις; κράζων·

Ἀλληλουῖα.

Γνώσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ
Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς
τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων
ἀγνῶν Υἱόν, πῶς ἐστὶ τεχθῆναι
δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν
ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν
κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλής ἀπορρήτου μύστις·
χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ
προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων
αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλιμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς
κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα
μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς
Οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων
πολυθρύλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ
τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον
τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀρρήτως
γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς, μηδένα
διδάξασα.

Γνωρίζοντας τὴν ἀγνότητά της ἡ
Παναγία λέγει στὸν Γαβριὴλ μὲ
θάρρος· Ὅσα παράδοξα ἀκούω
ἀπὸ τῆ φωνῆ σου, εἶναι δύσκολο
νὰ τὰ δεχθῶ στὴν ψυχῆ μου· πῶς
μοῦ ἀναγγέλλεις κύηση, ἀφοῦ δὲν
προηγήθηκε σύλληψη ἀπὸ
ἀνθρώπινη σπορά; Κι ὅμως ἐσὺ τὸ
λέγεις καὶ φωνάζεις δυνατά,
Ἀλληλουῖα (αἰνεῖτε τὸν Θεό).

Θέλοντας ἡ Παρθένος νὰ γνωρίσει
τὸ ἄγνωστο αὐτὸ μυστήριο, εἶπε
δυνατὰ πρὸς τὸν λειτουργὸ
Ἄγγελο· πές μου, ἀπὸ σῶμα ἀγνὸ
(παρθενικὸ) πῶς εἶναι δυνατόν νὰ
γεννηθεῖ γιός; Κι ἐκεῖνος τότε εἶπε
πρὸς αὐτὴ μὲ φόβο, φωνάζοντας
αὐτὰ τὰ λόγια·

Χαῖρε ἐσὺ ποὺ γνωρίζεις τὴν
ἀπόρρητη βουλή τοῦ Θεοῦ· χαῖρε
ἐσὺ ποὺ εἶσαι ἡ πίστη ἐκείνων ποὺ
προσεγγίζονται μὲ τὴ σιγή.

Χαῖρε ἐσύ, ἡ ἀρχὴ τῶν θαυμάτων
τοῦ Χριστοῦ. Χαῖρε ἐσὺ ποὺ
ἀποτελεῖς τὸ κεφάλαιο στὸ ὁποῖο
στηρίζονται τὰ δόγματά Του.

Χαῖρε σκάλα ἐπουράνια μὲ τὴν
ὁποία κατέβηκε ὁ Θεός· χαῖρε
γέφυρα ποὺ μεταφέρεις αὐτοὺς
ποὺ ἔναι στὴ γῆ, στὸν οὐρανό.

Χαῖρε, τὸ πολυθρύλητο θαῦμα τῶν
Ἀγγέλων, χαῖρε τὸ πολυθρήνητο
τραῦμα τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε ἐσὺ ποὺ γέννησες μὲ τρόπο
ἀνέκφραστο τὸ φῶς· χαῖρε ἐσὺ
ποὺ σὲ κανέναν δὲν δίδαξες τὸ
πῶς.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα
 γυνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν
 καταυγάζουσα φρένας.
 Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε
 τότε, πρὸς σύλληψιν τῆ
 Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπον
 ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν
 ἡδὺν ἅπασιν, τοῖς θέλουσι θερίζειν
 σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλουῖα.

Ἔχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος
 τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν
 Ἑλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης
 εὐθύς, ἐπιγνὸν τὸν ταύτης
 ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καὶ ἄλμασιν ὡς
 ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν
 Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου
 κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου
 κτῆμα.
 Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα
 φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν
 τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα
 εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε,
 τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν
 ἰλασμῶν.
 Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς
 ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν
 ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα·
 χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου
 ἐξίλασμα.

Χαῖρε ἐσὺ ποὺ ξεπερνᾷς τὴ γνώση
 τῶν σοφῶν· χαῖρε ἐσὺ ποὺ
 διαφωτίζεις τὴ διάνοια τῶν
 πιστῶν.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμη τοῦ Ὑψίστου τότε
 ἐπισκίασε ἐκείνη ποὺ δὲ γνώρισε
 γάμο, ὥστε νὰ συλλάβει· καὶ τὴν
 εὐκαρπὴ τῆς κοιλιὰ τὴν κατέστησε
 χωράφι εὐχάριστο γιὰ ὅσους
 θέλουν νὰ θερίσουν (νὰ βροῦν) τὴ
 σωτηρία τους καὶ οἱ ὅποιοι
 ψάλλουν αὐτὰ τὰ λόγια,
 Ἀλληλουῖα.

Ἔχουσα ἡ Παρθένος μὲς στὴ
 μήτρα τῆς τὸν Θεό, ἔτρεξε πρὸς
 τὴν Ἑλισάβετ. Τὸ βρέφος ἐκείνης
 (ὁ Ἰωάννης) μόλις κατάλαβε τὸν
 χαιρετισμό τῆς σκίρτησε ἀπὸ
 χαρά· καὶ μὲ σκιρτήματα ἀντὶ γιὰ
 ὕμνους, φώναζε δυνατὰ πρὸς τὴ
 Θεοτόκο·

Χαῖρε κλῆμα ποὺ πρόβαλες τὸν
 ἀμάραντο βλαστό· χαῖρε κτῆμα
 ποὺ πρόσφερες τὸν ἄφθαρτο
 καρπό.

Χαῖρε ἐσὺ ποὺ γεώργησες τὸν
 φιλάνθρωπο γεωργό· χαῖρε ἐσὺ
 ποὺ φύτρωσες τὸν φυτουργὸ τῆς
 ζωῆς (τὸ Χριστό).

Χαῖρε γῆ ποὺ βλαστάνεις ἄφθονη
 εὐσπλαγχνία· χαῖρε τραπέζι ποὺ
 βαστάζεις πλούσιο τὸ ἔλεος.

Χαῖρε γιὰτὶ κάνεις νὰ ἀνθίσει
 λιβάδι πνευματικῆς ἀπόλαυσης·
 χαῖρε γιὰτὶ ἐτοιμάζεις λιμάνι
 (σωτηρίας) γιὰ τὶς ψυχές.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ εἶσαι θυμίαμα
 μεσιτείας δεκτὸ ἀπὸ τὸν Θεό,
 χαῖρε, ἐσὺ τοῦ κόσμου ὅλου ὁ
 ἐξίλασμός.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς
εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν
παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν
ἀμφιβόλων, ὁ σὼφρων Ἰωσήφ
ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε
θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν
Ἄμεμπε· μαθὼν δέ σου τὴν
σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου,
ἔφη·

Ἀλληλουῖα.

Χαῖρε, ἐσὺ ποὺ εἶσαι ἡ ἀγαθὴ
εὐδοκία (εὐνοία) τοῦ Θεοῦ πρὸς
τοὺς ἀνθρώπους, χαῖρε ἐσὺ ἡ
παρρησία τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸν
Θεό.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἔχοντας μέσα του ζάλη ἀπὸ
λογισμοὺς ἀμφιβολίας, ὁ δίκαιος
Ἰωσήφ ταραχτήκε, κι ἐνῶ σὲ
θεωροῦσε ἄγαμη (Παρθένο), τώρα
σὲ ὑποπτεῦόταν γιὰ παράνομες
σχέσεις, Ἄμεμπε· Σὰν
πληροφορήθηκε ὅμως ὅτι ἡ
σύλληψη προερχόταν ἀπὸ τὸ Ἅγιο
Πνεῦμα, φώναξε
Ἀλληλουῖα.

Παράινέσεις Ἁγίων

Περὶ διακρίσεως

Ἐνας ἀδελφός μετὰ ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἐπισκέφθηκε Γέροντα. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Γέροντας: «Ποῦ ἦσουν, παιδί μου, τόσον καιρό;» «Στὴ Κωνσταντινούπολη, πάτερ -εἶπε- γιὰ κάποια ἀναπόφευκτη ἀνάγκη». «Καὶ τί σπουδαῖο ἄκουσες ἢ εἶδες ἐκεῖ;» ρώτησε ὁ Γέροντας. «Σχεδὸν τίποτε τὸ σπουδαῖο - ἀπαντᾷ ὁ ἀδελφός - ἀν καὶ καυχίμαι γιὰ ὅσα εἶδα, κατάλαβα καλά ὅτι εἶναι προσωρινὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἐνα μόνο μέ κατέπληξε, εἶδα κοσμικὸν ἄνθρωπο νὰ περιφρονεῖ τὰ χρήματα μπορῶ νὰ πῶ περισσότερο ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ζοῦν στὴν ἔρημο». «Πῶς; - ρωτᾷ ὁ Γέροντας— ἐξήγησέ μου αὐτὸ ποὺ λές». «Εἶδα δυὸ πλουσίους ἀποκρίθηκε ὁ ἀδελφός καὶ ὁ ἕνας κατηγοροῦσε τὸν ἄλλον ὅτι ἔχει νὰ παίρνει ἀπ' αὐτόν δυὸ χιλιάδες νομίσματα. Καὶ παρουσίαζε τὴν ιδιόχειρη ἀπόδειξη τοῦ πατέρα του.

Ὁ ἄλλος πάλι ἔλεγε ὅτι τὸ χρέος ἐξοφλήθηκε ἀπὸ τὸν πατέρα του, ἀλλὰ τὸ συμφωνητικὸ δὲν ζητήθηκε νὰ διαγραφεῖ λόγω ἐμπιστοσύνης στὴν ἀληθινὴ φιλία. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔπειθε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, κατέληξε ἡ ὑπόθεση σὲ ὄρκο. Εἶπε τότε ὁ δῆθεν

χρεώστης: Ἐάν ὀρκισθῶ ὅτι δόθηκε ἀπό τόν πατέρα μου τό χρέος, μπορεῖ νά θεωρηθῶ ὡς αἰσχροκερδής. Προτιμότερο νά γίνει ἔτσι: Ἦ θά ὀρκισθῶ ὅτι σοῦ ἐπεστράφη τό χρέος τῶν δύο χιλιάδων νομισμάτων καί σοῦ τά δίνω αὐτά γιά δεύτερη φορά, ἢ ὀρκίσου ἐσύ ὅτι ἔχουν ἐξοφληθεῖ αὐτά καί τίποτε δέν ἔχεις νά παίρνεις ἀπό μέρους μου, ἀλλά δός μου πίσω τό ἔγγραφο τῆς συμφωνίας. Θαύμασαν ὅλοι ὅσοι ἄκουσαν τήν τόσο μεγάλη σύνεση τοῦ ἀνθρώπου». Ὁ Γέροντας πῆρε τότε τόν λόγο καί εἶπε:

«Κι ἐσύ, παιδί μου, ἐπειδή εἶσαι νέος, ἦταν φυσικό πού θαύμασες. Ἀλλά ἂν ἐξετάσεις σέ βάθος τήν ὑπόθεση, θά διαπιστώσεις ὅτι τίποτε τό σπουδαῖο δέν ὑπάρχει, παρά μόνο ἡ κενοδοξία καί ἡ ἀνθρωπαρέσκεια σέ μεγάλο βαθμό».

«Πῶς, πάτερ, συμβαίνει αὐτό; - ρωτάει ὁ ἀδελφός - ἐφόσον περιφρόνησε τόσα πολλά χρήματα χάριν τῆς ὑπολήψεώς του;» Καί ὁ Γέροντας ἀποκρίνεται: «Αὐτός πού καταφρονεῖ τά χρήματα, ὀφείλει νά προνοεῖ καί γιά τή σωτηρία τοῦ πλησίον, ὅσο εἶναι δυνατόν γιατί ἡ ἐντολή τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας μιλάει καί γιά τά δύο. Ἐάν λοιπόν σίγουρα γνώριζε ὅτι ὁ πατέρας του πλήρωσε τό χρέος, καί πρότεινε νά ὀρκισθεῖ καί νά καταβάλει τό ποσό γιά δεύτερη φορά, τί ἄλλο ἔκανε παρά ὅτι ἐξέθετε τόν ἀδελφό του σέ Θεό καί ἀνθρώπους ὡς ἄδικο καί τόν παρουσίαζε ὡς αἰσχροκερδῆ, ἐνῶ τόν ἑαυτό του ἀνακήρυσσε καί πολύ πλούσιο καί ἀφιλοχρήματο. Καί αὐτό βέβαια δέν συνιστᾷ ἀρετή ἀκτημοσύνης τόσο, ὅσο κενοδοξίας.

Ἦ γιά νά ποῦμε καθαρότερα τήν ἀλήθεια εἶναι ἀπόδειξη φθόνου καί ὀργῆς». «Καί τί ἔπρεπε νά κάνει - λέει ὁ ἀδελφός - ἐφόσον ὁ ὄρκος ἐπεβλήθηκε ἀπ' αὐτόν πού ἔλεγε ὅτι τοῦ χρωστούν;» «Ἦ ἦταν τέλειος - ἀποκρίθηκε ὁ Γέροντας οὔτε ὀφείλε νά ὀρκισθεῖ οὔτε καί νά ζητήσῃ ἀμοιβαῖο ὄρκο, καί μάλιστα ἀφοῦ ἦταν καί πλούσιος καί σίγουρος ὅτι καταβλήθηκε τό χρέος».

«Λοιπόν ρωτάει ὁ ἀδελφός δέν θά ἔπρεπε νά τοῦ δώσει τά χρήματα;» Ἀπαντᾷ ὁ Γέροντας: «Πόσο καλύτερο θά ἦταν νά ὑποστεῖ τή ζημία ὁ ἴδιος γιά νά ἀποφύγει τόν ὄρκο καί νά κερδίσει σέ ἀγάπη καί νά ἀναμένει τήν ἀμοιβή ἀπό τόν Θεό, παρά νά κάνει αὐτό πού ἔκανε χάριν τῆς κενοδοξίας καί γιά νά δείξει στους ἀνθρώπους ὅτι εἶναι ἄδικος ἐκεῖνος πού τόν ὠθεῖ στόν

ὄρκο, αὐτό εἶναι ἔνδειξη φθόνου καί μίσους τοῦ ἑνός πρὸς τὸν ἄλλον. Νά 'χεις λοιπὸν ὑπόψιν σου, παιδί μου, ὅτι «ὁ Θεὸς ἀποδέχεται μόνο ὅσα γίνονται μέ καλὸ σκοπὸ καί μέ λογισμό σύμφωνο μέ τὸ θέλημά του». Ἔτσι ὁ ἀδελφός ὠφελήθηκε καί ἀναχώρησε.

(Γεροντικό, Τ. 03, 253)

Βίοι Ἁγίων

Τοῦ Ἁγίου Θεοφυλάκτου

Ἐπισκόπου Νικομηδείας τοῦ Ὁμολογητοῦ

Ὁ ὅσιος Θεοφύλακτος καταγόταν ἀπὸ τὴν Ἀνατολία καί ἔζησε μεταξὺ τοῦ 8ου καί 9ου αἰῶνα. Ὦντας πολὺ μορφωμένος, σύναψε φιλικὲς σχέσεις μέ ἀνώτερους κρατικὸς λειτουργούς, καθὼς καί μέ τὸν μετέπειτα Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιο, ὁ ὁποῖος ἦταν τότε ὑψηλόβαθμος. Μετὰ τὴν ἐκλογή του Ταρασίου στὸν πατριαρχικὸ θρόνο, στάλθηκε σὲ μιὰ μονὴ τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Ἀργότερα, περὶ τὸ 800 μΧ ἐξελέγη ἐπίσκοπος Νικομήδειας. Ἐκεῖ ἀνέπτυξε μεγάλο φιλανθρωπικὸ καί κοινωνικὸ ἔργο, ἐνῶ ἀνήγειρε ναοὺς, καθὼς καί τὸ μεγάλο νοσοκομεῖο τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ. Σὲ αὐτὸ μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος διακονοῦσε καί βοηθοῦσε τοὺς ἀδερφοὺς του.

Ὁ διάδοχος τοῦ Πατριάρχου Ταρασίου, Ἅγιος Νικηφόρος κλήθηκε νὰ ἀντιμετωπίσει τὸν εἰκονομάχο αὐτοκράτορα Λέοντα Ε' τὸν Ἀρμένιο. Ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος ἐπιλέχθηκε μαζί μέ ἄλλους Ἱεράρχες νὰ συνδράμουν τὸν Πατριάρχη καί νὰ ἐλέγξουν τὸν αὐτοκράτορα. Ὁ Λέων ὅμως δὲν πείσθηκε γιὰ τὸ λάθος του κι ἔτσι ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος τοῦ εἶπε: «Γνωρίζω ὅτι καταφρονεῖς τὴν ἐνοχὴ καί μακροθυμία τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ θὰ ἔλθει σὲ σένα ξαφνικὰ ὄλεθρος καί ἡ καταστροφή θὰ εἶναι ὅμοια μέ καταιγίδα». Αὐτὸ ἐξαγρίωσε τὸν αὐτοκράτορα πὺ διέταξε νὰ ἐξοριστοῦν ὅλοι οἱ Ἱεράρχες. Ὁ ὅσιος Θεοφύλακτος στάλθηκε στὸ Στρόβιλο, ὅπου ἔμεινε γιὰ τριάντα ἔτη καί ὅπου καί ἀναπαύθηκε ἐν εἰρήνῃ τὸ 840 μ. Χ. Μετὰ τὸ τέλος της

Εικονομαχίας τὸ σκῆνωμά του ἀνακομίσθηκε στὴν Νικομήδεια
στὸ ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ποὺ ὁ ἴδιος εἶχε οἰκοδομήσει.

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com
Ἑπεύθυνος Ἔκδοσης:
† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἑφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

